

her foreslaaede Begrændsning af den ophobende Valgmaade i Forbindelse med Kandidaternes Ordning paa opstillede Kandidatlistes vil imidlertid i tilstrækkelig Grad gjøre det muligt at sammensætte Repræsentationen saaledes, at den udtrykker ei alene det indbyrdes Forhold mellem Meningsgrupperne i Vælgermængden, men tilnærmelsesvis endog de betydeligere Afstygninger indenfor selve Meningsgrupperne.

2. Vælgernes Lighed, idet enhver af dem ved Afstemningen kommer til at lægge et lige tungt Votum — eller, om man vil, lige mange lige tunge Votum — i Vægtstaaen til Fordel for de Grundanskuelser, han ønsker repræsenteret. Dette opnaaes ved den meget simple Bestemmelse, som i al sin Korthed udtrykkes i § 5 IX., og stilles et Forslag af Hagenbach Bischoff paa Kongressen i Antwerpen (se Beretningen derom i det omtalte belgiske Maanedsskrift S. 377—379).

Hermed er Hovedtrækkene af Lovforslagets System udviklede. Enkeltheder forbigaas. Det er en Selvfølge, at Ordnes Mængde i et Lovforslag af denne Natur for en meget stor Del følger af, at der maa findes Regler for mange Tilfælde, som sjældent forekommer.

De Vænderingsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet til denne Del af Lovforslaget (Nr. 4—10), er alle saa lidet indgribende — for Størstedelen kun Redaktionsændringer — at de ingen nærmere Begrundelse behøver i Betænkningen. Kun om Nr. 10 skal bemærkes, at § 11 er overflødig, fordi der vistnok altid vil blive valgt saa mange Borgerrepræsentanter, som der skal vælges, selv om det under § 5 IV. tænkte usandsynlige Tilfælde skulde indtræde; men i alt Fald indeholder da den bestaaende Lovs § 26 den nødvendige Regel (hvilket ikke behøver at siges). Da Kandidaterne selv skal stille sig, bliver det dog mindre sandsynligt end nu, at § 26 skulde komme til Anvendelse.

Mindretallet (Gad og E. F. Larsen) vilde i Principet ikke være Modstandere af den kommunale Valgrets Udvidelse til samtlige Skatteydere i Københavns Kommune, saafremt denne Udvidelse blev knyttet til en lignende Deling af Valget som den, der finder Sted i Landets øvrige Kommuner, jfr. Landkommunallovens § 3 og, Kjøbstadkommunallovens § 6. Under Forudsætning af, at man enedes om en almindelig Anvendelse af Principet om Mindretallets forholdsvis Repræsentation i politiske og kommunale Forsamlinger, skulde man eiheller være uvillig til at gaa ind paa Indførelse af Forholdsvalsvalgmaaden ved de kommunale Valg i København, om man end finder den i det foreliggende Forslag fremstillede Methode vel indviklet til praktisk Anvendelse ved Valg, i hvilke den store Befolkning skal deltage.

Imidlertid ere disse Forslag af en saa principiel Natur, og deres Gjennemførelse vilde uundgaelig kræve saa omfattende Overveielser, ikke blot af Rigsdagen men ogsaa af Regjeringen og Kommunalbestyrelsen, at Sagen efter Mindretallets Formening ikke vilde kunne ventes ført til nogen Afslutning i indeværende Rigsdagsforsamling. Man skal derfor indskrænke sig til at fraraade, at det her foreliggende Lovforslag nyder Fremme for Tiden, hvorimod man ikke finder Anledning til at stille Vænderingsforslag til samme, hvis Udarbejdelse vilde kræve en Tid, der ikke staar i noget Forhold til det praktiske Udbytte, der for Tiden kan ventes af dette Reformprojekt.

§ Henhold til det tidligere anførte stilles nedenstaaende

Vænderingsforslag.

Af Flertallet (Bajer, Fogtmann, Haastrup, H. Holm, Højmark, Hørup, P. Pedersen, Pöngel og E. Sørensen):

Til § 1.

1) § 1ste Stykkes 3die Linie indskydes efter „sammebeds“: „og ved sidste Ansættelse